

Abstrakt:

Supervize jako obor podporující kvalitu práce v oblasti pomáhajících profesí je v poslední době zaváděna i ve zdravotnických zařízeních. Její zavádění se v kontextu zdravotnictví setkává se specifickými překážkami jak na úrovni vedení organizací, tak mezi pracovníky pečujícími o klienty či pacienty. Tato práce se zaměřuje na pohled zdravotních sester v pobytovém zařízení pečujícím primárně o děti do tří let věku. Jedná se o případovou studii, která nejprve mapuje situaci před zahájením procesu supervize, především některé stránky organizační kultury a riziko syndromu vyhoření, které mohou ukázat jak na možné překážky, tak na příznivé okolnosti při zavádění supervize. Následuje popis průběhu supervizních setkání po dobu jednoho roku a práci uzavírá další dílčí výzkum situace v organizaci po tomto roce zaměřený především na změny a na vnímání supervize jejími účastníky. Přestože se potvrdily některé očekávané překážky, jako směnný provoz a hierarchický způsob řízení, ukázala supervize zdravotním sestřám svoji užitečnost. Přinesla jim možnost diskuze, reflexe práce, předávání informací a zlepšení komunikace jak mezi kolegyněmi, tak mezi zaměstnanci a vedením organizace.